

Устоз шаҳид Абдували қорига аталган шеърӣ қисса:

Бисмиллоҳир роҳманир роҳим

Кириш:

Бу қисса бир имом ҳақида сўзлар,
Уни эслаганда ёш тўкар кўзлар.

Чорак аср олдин йўқолди имом,
Унинг номи бўлди, эл аро бадном.

То ҳануз йўқ ундан дому дараклар,
Уни эслаб ҳануз, йиғлар юраклар.

У киши шаҳидлар султони эрур,
Бу қисса шу устоз достони эрур,

У киши ҳақ учун жони фидодир,
Бу қазою қадар, амри Худодир.

Ўқиганлар ибрат олсин ё Роббий,
Шу мақсадда буни ёзмокда Саҳвий!

1.

Бу қори яшаган, ушбу диёрда,
Даҳрийлар турарди лек иқтидорда.

На йўл бор эди дину имонга,
На заррача ҳурмат буюк қуръонга.

Даҳрийлар йўқ қилди, на бўлса тамом,
Мўмин мусулмонлар бўлди, қатли ом.

Русларга бўлгандик, бир мустамлака,
Булар ука бўлса, рус катта ака.

Бу диёр аслида ислом диёри,
Қолмаган қўлида эрк ихтиёри.

Шундай бир даҳшатли қалтис замонда,
Алломалар юрти водий томонда.

Яшар эди бу шайх ғариб бечора,
Замона зайлига йўқ эди чора.

У илм олганди риёзат чекиб,
Илм дарёсига кетганди чўкиб.

Унда бор эдида бир туғма талант,
Азал насибаси эдида баланд.

Дин имондан асар йўқ бир замонда,
Унинг ўй хаёли эди, қуръонда.

Китоблар ҳам тақчил топилмас эди,
У замонда китоб сотилмас эди.

Даҳрийлардан омон қолган баъзи бир,
Китоблар бўларди, қўл ёзма нодир.

Шуларни ўқишдан бошқа чора йўқ,
Уни топганида кўнгли бўлар тўқ.

Илм олган эди, дайдиб ҳар ёқда,
Бир жойда ўтириб ўқиш қаёқда?!

Диндан узоқ бўлган бари халойиқ,
Уни танимас не ҳурматга лойиқ?!

У ҳам яширади ўзини элдан,
Бало келмасин деб, мабодо тилдан.

Уни ҳам кузатар эди, жосуслар,
Бундай замонага бўлсин афсуслар.

Унинг бир ошнаси бор эди эй воҳ,
Унинг исми бўлганди Раҳматуллоҳ!

Аллома дея, у лақаб олганди,
Ўзбек сарф наҳвига асос солганди.

Ичига сиғмаган эди, ҳиммати,
Йўқ килди, давлатнинг махфий хизмати.

Махфий кучлар доим кузатишарди,
Диндор топса тезда «тузатишарди.»

Агар тузатишга бўлмаса имкон,
Демак, ундайлардан олиш керак жон.

Шундай давр эди, ушбу диёрда,
Ҳақ аҳлини боши доимо дорда.

Бор эди шунда ҳам расмий муллалар,
Бошида қозондек ўраб саллалар.

Улар даҳрийларга қиларди хизмат,
Бу хизматлар асли бир пулга қиммат.

Улар учун лекин фахр эди бу,
Динга фитна солган, сеҳр эди бу.

Улар дин номидан гапиришарди,
Нималар дейишни, хўп билишарди.

Улар ўқитилган эди, атайин,
Диний саводлари йўқ эди, тайин.

Улар тортиб олган ниқоб юзига,
Ояту ҳадислар қўшиб сўзига.

Авомни чалғитар эдилар доим,
Дин деб, сафсатани айтар мулойим.

Улар сохтакорлар ва динфурушлар,
Туфайли бўлди кўп жанжал, урушлар.

Шулар ҳақ аҳлига, чиқдилар қарши,
Шу сабаб титради, Аллоҳнинг арши.

Шулар сабаб, кўздан оқди жолалар,
Етим қолди қанча, гўдак болалар?!

Булар дин номидан, берарди фатво,
Шу билан у дунё, бу дунё, расво.

Булар махфий хизмат учун қул эди,
Динни сотиб топганлари пул эди.

Шунақа бир пайтда турганда аҳвол,
Кутмаганда нелар бўлди, назар сол.

2.

Даҳрийлар каттаси номи Михаил,
Унинг ишларига дейишар қоил.

Деди, бизнинг тутган бу йўл. хатодир,
Дунёни яратган зот, бир Худодир!

Бизлар адашганмиз ақидамизда,
Тан олайлик, инсоф бўлса гар бизда.

Қайта қуриш керак, бу жамиятни,
Поклайлик ҳаммамиз қайта ниятни.

Хуллас, у бошлади қайта қуришни,
Турли ғалаёну, турли урушни.

Унинг давриндаги ошкораликни,
Халқдаги қашшоқлик, бечораликни.

Аввал кўрган эмас эди, халойиқ,
Барибир бу кимса, таҳсинга лойиқ.

У киши даврида, Ўзбекистонда,
Зулматларда ётган бир зимистонда.

Ёритди ўлкани имон нурлари,
Унутилган эди, дин имон бари.

Ўша даврдаги миллат элатлар,
Ўзлигини англаб бошлади сартлар.

Миллий туйғулари жўш урган замон,
Баъзи ўлкаларда оқди ноҳақ қон.

Хулласи бошланди мамлакат аро,
Турли туман ғавго, турли можаро.

Иттифоқ сафида ўн бешта ўлка,
Ажралиб кетишди, бўлак бўлакка.

Мустақил бўлдилар кутилмаганда,
Бу тарихлар ҳали битилмаганда.

Шу эркинлик даври келганда қаранг,
Бу халқ ўз динига, етишди аранг.

Очилди ўлкада минглаб масжидлар,
Динга қайтди кўплаб, муртад, мардудлар.

Намозхонлар билан тўлди намозгоҳ,
Бу яқин тарихга бўлганмиз гувоҳ.

Мана шу замонда бизнинг имом ҳам,
Элнинг дарди учун бўлдику малҳам.

У ҳам амри маъруф, даъватга кирди,
Баён этиб бўлмас, суръатга кирди.

Бино бўлган қадим қадим замонда,
Масжидлар кўп эдида Андижонда.

Очдилар бир эски масжидни қайта,
Таъмир айладилар бисмиллоҳ айта.

Омбор бўлиб турган, бу эски масжид,
Яна ороланди, олиб қувват, дид.

Бу ерда аҳоли бирлашиб тамом,
У шайхни қилдилар масжидга имом.

У бошлади элга беришни таълим,
У бу элга бўлди, устоз муаллим.

Тушунтирди элга дин, имон, надир,
Бизга индирилган ҳақ, Қуръон надир?!

Тавҳиднинг маъноси надир оламда,
Имон қандай бўлар, Бани Одамда?!

Қандай гуноҳ бўлар экан, ширк деган?
Нега кечирилмас бу мушрик деган?!

Турли бидъатлару, турли хурофот,
Нечук бўлар жазо ёки, мукофот?!

Нимадан иборат Наби суннати,
Баён этмоқликка етди ҳиммати.

Барча тариқатлар, сўфилар, пирлар,
Авлиё саналган юраги кирлар.

Надир бу нубувват мазмуни асли,
Кимдан таралгандир, инсоннинг насли?

Нега бу дунёга яралдик бизлар,
Ким ҳақу ким ноҳақ, англамлар сизлар!

Барчасин бирма бир, қиларди баён,
Элга ошкор бўлди, ҳақиқат аён.

Ташна кўнгилларни суғорарди у,
Оқимга қарши сузиб борарди у.

Чакмоқдек, зулматни ёритган замон,
Зулмат аҳли кўзи кўр бўлди шу он.

Улар тан олмади, бу ҳақиқатни,
Тарк этмасмиз дея, пир, тариқатни.

Мазҳабимиз бизнинг ханафий дея,
Қаранг ҳақ аҳлини, солди не кўя?

Сарой муллалари томонидан ҳам,
Бўларди турли хил зуғум дамба дам.

Унга қарши чиқди, ҳатто ҳукумат,
Унинг тепасида турган бир бадбахт.

Атиги беш йилча имом бўлди у,
Кўп дўқ пўписадан тамом бўлди у.

Унинг бу муддат қилган ишларин,
Санаш имкони йўқ, бирма бир, барин.

Имкон қадар бунда, этарман баён,
Букунги ёшларга бўлсин бу аён.

3.

Даҳрийлар зулмидан бўлдик мустақил,
Лекин, ҳали эдик, нафсимизга қул.

Мустақиллик келди, кутилмаганда,
Келмасди, тақдирга битилмаганда.

ИАК деган золим, ҳукмрон эди,
У «бизлар мустақил бўлмаймиз» деди.

Қулликдан тўсмасди, унинг ғурури,
Шунга мойил эди, руҳи, шуури,

Бу ўлка тарихин қилинг эътибор,
Эрк учун курашган кишилар бисёр.

Босмачи дейилди, уларнинг номи,
Буям адолатнинг бир интиқоми.

Дину ватан учун, курашган зотлар,
Ўз авлодларига бўлдику ётлар.

Даҳрийлар дохийси, улуғланарди,
Даҳрийликни ҳақ йўл деб, танланарди.

Мусулмон аجدодлар қилинди бадном,
Шундай бўлган эди, шу давр, айём.

Кутмаганда келиб қолди истиқлол,
Даҳрий ИАК қолган эди, ҳайрон лол.

У тахтини қўлдан бермаслик учун,
Курашга ташлади, бор имкон, кучин.

Рамазондан кейин келади шаввал,
Котиб деган номи, ўзгарди аввал,

Салтанат жilовин олгунча қўлга,
У ҳам кириб чиқди, турли хил йўлга.

Одамлар нисбатан эркинроқ эди,
ИАК эса, айёр ва қўрқоқ эди.

Халқ билан учрашиш малол келарди,
Унга элу юртдан савол келарди.

Унга керак эмас бу элнинг ғами,
Унга керак элнинг, чиқмасин дами.

Наманганга бориб, қайтди Тошига,
Билмасди, не бало тушар бошига.

Халойиқ келар деб, уни кутарди,
Шу сабаб Тоҳирвой элни кўтарди.

Ҳоким биносига тўлди оломон,
Ҳокимлар халқ тилин билмаса ёмон.

Мажбур бўлди, қайтиб келишга,
Тоҳир мажбур қилди, уни бу ишга.

У келиб халқ билан учрашди охир,
Қўрқоқ заифлиги бўлганди зоҳир.

ИАК унутолмай ўтди Тоҳирни,
Фитна фасодларга уста моҳирни.

Ўшанда бўлганди бир фитна зоҳир,
Микрофонни тотиб олганди Тоҳир.

Талаб қилган эди, ундан оломон,
Ислом давлатини эълон қил! Шу он!

ИАК қолган эди, довдираб тил лол,
Унга бу воқеъа, келганди малол.

У Тоҳир олдида турди қалтираб,
Йиқиларди кимдир турмаса тираб.

Кўп ваъдалар берди, алдаб Тоҳирни,
Ҳали ғўр, ёш бола, билмас соҳирни.

Шу пайтда ИАК бўлди бечора,
Топмоқ учун ушбу дардига чора.

Таклиф этишганди буюк имомни,
Тарқатиб берсин деб, бу издиҳомни.

Имом келиб, қилгач панду насиҳат,
Халқ босилиб, ҳамма қолди тан сихат.

Одамлар уйига тарқалишсин деб,
Уйида ўтирсин энди ошни еб!

Ҳаммангиз сайловга тўла келинглар,
Сайловда ИАКга овоз беринглар,

Дея буйруқ берди, кейин Тоҳирвой,
Кейин сайлов бўлди, тез, кейинги ой.

ИАК сайлов қилиб, бўлди юртбоши,
Уни танимасди халқ қари ёши.

Сайловида ғолиб бўлган замони,
Чикди уни аввал бошлаб фармони.

Йўқ килинг Тоҳирни тўдаси билан,
Ўзи тузиб олган ўрдаси билан.

Шунда қамалганди анча одамлар,
Ҳали омон омон эди, у дамлар.

У ҳукмдорликни киритгач қўлга,
Элни бошлар эди, нотўғри йўлга.

Даҳрийлик ғояси топди инқироз,
Унга қайта олмас ИАК қайта боз.

Лекин, у динга ҳам қайтмасди асло,
Чунки, ўзи динсиз, фосиқу расво.

Кейин тазйиқларни, бошлади зимдан,
Қасд ола бошлади, аста ҳар кимдан.

Абдуллоҳ Ўтани йўқ қилди кейин,
Ҳалиям бирорта хабар йўқ, тайин.

ИАК асли динсиз топган тарбия,
Даҳрий дохийларга куйлаб мадҳия.

Унга ёт эди, бу дин билан Ислом,
Гарчи, у бадбахтнинг исми ҳам ислом.

То ўзи бўлгунча ҳокими мутлақ,
Йўқ қилди, фарқи йўқ, ҳакми у ноҳақ?!

Тинмасдан курашди тожу тахт учун,
Элга эмас, ўзига хос бахт учун.

Шундан бошлаб зулмин, эттирди давом,
Ҳали нелар бўлар, билмасди авом.

4.

То бу дунё пайдо бўлгандан бери,
Ҳукмдору подшоҳ деган аксари.

Доим ҳақ йўлига қарши туришган,
Ҳақ аҳлини кўрса, ушлаб уришган.

Қаранг пайғамбарлар қиссаларини,
Ўқиб фикр қилиб кўринг барини.

Ҳаммасига қарши чиққан бўлса ким,
Ўша замондаги подшоҳу ҳоким.

Ғариб ғураболар чиқмайди қарши,
Чунки, йўқ уларнинг тахт ила арши.

Фарзанд учун чеккан, нолаю андух,
Бир фарзанди кофир бўлган пайти Нух.

Намруддан Иброҳим топгандир омон,
Мусонинг душмани, Фиравну, Ҳомон.

Қатл қилинганди Закариё ҳам,
Унинг бир пайғамбар ўғли, Яҳё ҳам.

Исони ҳам қатл қилмоқчи бўлди,
У осмонга чиқиб кетиб қутулди.

Набилар саййиди бўлган Муҳаммад,
Кўп чекди қавмидан зулм ила заҳмат.

Уларга эргашган инсонлар бари,
Ўтган бўлса неча аср илгари.

Аксари подшоҳлар бўлишган золим,
Саломат қолмаган зулмидан олим.

Доим бўлиб келган, зулм, истибдод,
Дод бу мустабидлар дастидан, минг дод!

Навбат етишганда бизнинг имомга,
У рўбарў бўлди, тазвиру домга.

Унга чоҳ қаздилар, расмий имомлар,
Ваҳҳобий деб, уни қилди бадномлар.

Золим мустабиднинг махфий хизмати,
Йўқдир инсон зотин, қадри қиммати.

Улар кузатишар зимдан имомни,
Масжидга тўпланган ҳар издиҳомни.

Мустабид бу шайхни, яхши танирди,
Ва уни ўзига душман санирди.

Наманганда шунча катта оломон,
Жим бўлган бу шайхни кўришган замон.

У тарқал деганда, тарқалди бу эл,
Демак, қайтиб келар, бу деса, гар кел.

Бу одамда кўпдир хавфу хатарлар,
Ҳали бўлар балким, бундан батарлар.

Унинг масжидида ўн минглаб одам,
Ибодат қилади, доим дамодам.

Агар у «бос» дея, қилса ишорат,
Оломон бизларни қилади ғорат.

Ҳалиям у фақат қилар маъруза,
Мавзулари фақат намозу рўза.

Сиёсатдан ҳали гапирган эмас,
Мабодо гапирса, нималар демас?!

Мана кўшни афғон тупроғида ҳам,
Адо бўлмаяпди урушлар хечам.

Толибон дегани, бўлдику пайдо,
Бу диндорлар кўпи, уларга шайдо.

Юртдан қочиб кетган, Тоҳир шпана,
Толиблар қўйнидан топди бошпана.

Булар бари менинг душманларимдир,
Менинг номим эса, Ислом Каримдир.

Мен буларни бир бир, қиладирман йўқ,
Хотирим жам бўлсин, бўлсин кўнглим тўқ.

Махфий хизматларим то ҳалигача,
Бир чора топмади, айтсамда неча.

Уларнинг бошлиғин ўзгартираман,
Кимни танлашимни ўзим биламан.

Шу каби, хаёллар ичра бу золим,
Ўйларди не қилса, йўқ бўлар олим.

Биттас бор қилган беҳад жиноят,
Унинг номи эди, Рустам Иноят.

Мустабид чорлади уни қошига,
Сен кел деди, махфий хизмат бошига.

Шартим шу, йўқ қилгил, ушбу имомни,
У кўп тарқатмоқда, дину исломни.

Бошлиқ бўлди шунда, Рустам Иноят,
Қилмоқ учун катта, улкан жиноят.

Минг тўққиз юз, тўқсон бешда эди йил,
Май ойида Рустам бошлиқ бўлди бил.

Мустақиллик куни, байрам бўларди,
ИАК байрам қилиб, кўнгли тўларди.

Шу байрамда бўлсин, ИАК кўнгли шод,
Дея, Рустам қилди, кўп зулму бедод.

У имомни йўқотишни ўйларди,
Яқин одамига буни сўзларди.

Унга етиб келар эди, ҳар куни,
Имом нима қилди, кундузи тун.

Жосуслар масжидни ўраб олганди,
Имом ҳам курашиб чарчаб толганди.

Уни пойлашарди босган қадамин,
Нима деганию, ҳар олган дам.

Бир марта уйини ўтга қўйдилар,
Юрагига қўрқув солиб қулдилар.

Нафас олишга ҳам йўқ эди, имкон,
Кўп оғир босимда, яшар у инсон.

Абдуллоҳ Ўтани ўғирлашганди,
Яна кўп одамни ҳам ушлашганди.

Буларни ҳаммасин у билар эди,
Хавфу хатарларни ҳам сезар эди.

Унга айтишганди холис одамлар,
Юртни тарк этинг деб, шу оғир дамлар.

У қавмини ташлаб кетаолмасди,
Кетса мақсадига етаолмасди.

У биларди бирор айби йўқлигин,
Аллоҳ қазосига кўнгли тўқлигин.

Шундай таҳликага тўла дамларда,
Сабр топилмайди кўп одамларда.

У биларди агар ушлаб кетишса,
Шу бўлса мақсади, шунга етишса.

Қамоқда умримни ўтказай дерди,
Ўзинмас аҳлининг ғамини ерди.

У ўйларди кўпроқ ўзин қавмини,
Бағишлаган қанча лайлу навмини.

Ўз жони кўзига кўринмас эди,
Ўзин сақламоққа уринмас эди.

Эҳтиётин гарчи қилсада қоим,
У ёғи таваккал дер эди, доим.

Бу йўлда ўлмоқни шарафлигини,
Бу йўлни ҳақиқат тарафлигини.

Бу шаҳодат йўли эканлигини,
Бу боққа уруғлар экканлигини.

Англарди, мабодо фидо бўлса жон,
Шу билан саломат қолса бу имон.

Олса олишади демак, жонимни,
Тўкса тўкишади ноҳақ қонимни.

Бу йўлда набилар қони тўкилган,
Қанча буюк зотлар, уриб, сўкилган?!

Улар қисматининг меросхўри ман,
Уларнинг меросин, асраб кўрийман.

Шу даъват йўлида гар чиқса жоним,
Ажаб эрмас раҳм этса, Раҳмоним!

Шаҳидлар сафидан жой берса менга,
Ўзига дер, яна не керак сенга?!

Таҳликада турган маҳзун имомга,
Хабар келди, келинг деб издиҳомга.

Масковда бўлармиш улуғ анжуман,
Олимлар келармиш кўп турли туман.

Бу киши боришни қилди ихтиёр,
Тақдирда битилган демак, шу қарор.

Ҳозирлик кўришар эди сафарга,
Аллоҳ етиштирсин дея зафарга.

Ҳамроҳи Рамазон Маткарим эди,
Бир фидойи ва кўнгли ярим эди.

Шайхни хизматига отланди у кас,
Билмадилар ИАК қанчалик нокас.

Тошкентдан учишга қилдилар қарор,
Айби йўқ одамга қочиш на даркор?!

Ўшдан кетмадилар сафарга бу дам,
Гарчи бор бўлсада, ёрдамчи одам.

Ҳукумат кўрсин ва билсинлар тамом,
Бизда бир жиноят йўқдир, батамом.

Агар қонунига қилса риоя,
Ўз қонунин ўзи қилмаса зоя.

Уларнинг ҳаққи йўқ, тўсишга йўлни,
Келишиб қўлига бердилар қўлни.

Оқибат не бўлди қиларман баён,
Гарчи бу кўпларга бўлгандир аён!

5.

ИАК мулозими Рустам Иноят,
Бир қулай фурсатни топди ниҳоят.

Унга етиб келди шундай бир хабар,
Бу хабар оддиймас, балким хушхабар.

Имом билет олган, Масков томонга,
Баҳона топилди феъли ёмонга.

Унинг ўзи ёлғиз эмасдир бироқ,
Ёнида ҳамроҳи бор экан шундоқ.

Улар учар экан, афсус жуда суст,
Эрталаб йигирма тўққизда август.

Лекин, байрамимиз олдидан экан,
Балким бу байрамга совға бўларкан.

Ўйлаб ўйга ботди, Рустам Иноят,
Унга маъқул бўлди, бу фикр ғоят.

Имомни ўн минглаб одамлари бор,
Уни ҳибс қилиш бўлгандир душвор.

Тошкентда у энди, ёлғиз ўзидир,
Уни йўқ қилиш бу ИАК сўзидир.

Ёнида шеригин гарчи айби йўқ,
Уни ҳам йўқот деб, қилди ИАК дўқ.

Хуфя таёрланди махсус хизматлар,
Оёқ ости бўлди, иззат ҳурматлар.

Бу қулай фурсатни бермайин деб бой,
Рустам шахсан ўзи келди хойнаҳой.

Жомеъ масжидида намозхонларни,
Ғалаён қилар деб, бу инсонларни.

Бир оз қўрқув ила ҳадик бор эди,
ИАКни кўзига, дунё тор эди.

Шу сабаб, мудрофа вазири дарҳол,
Ҳарбий қўшинларни тўплади ал ҳол.

Ҳарбийлар тўпланиб вилоятлардан,
Ажраб адо бўлиб, ҳаловатлардан.

Андижон шаҳрига олиб келинди,
Ҳар эҳтимолликни олди олинди.

Мабодо исёнга чиқса оломон,
ИАК тайёр эди, тўқишликка қон.

Лекин, Жомеъ аҳли ҳали билмасди,
Нелар бўлажагин хаёл қилмасди.

Аскарларни тайёр қилиб қўйдилар,
Ошни еб, ароқни ичиб, тўйдилар.

Энди ўша кунни кутишлик қолди,
Кун келди, қалбларга ғулғула солди.

Аэропортга келиб Рустам Иноят,
Буюк Аллоҳ унга қилсин кифоят.

Тайинлаб қўйди ўз жосусларига,
Кейин фойда бўлмас афсусларига.

Қаранглар шу икки киши келганда,
Сергак тур, довдираб қолмагин санда.

Одамлардан секин ажратиб олинг,
Кейин алоҳида хонага солинг.

Аэропорт ичида хизматчилари,
Бу ерда нима гап, англамас бари.

Улар бажардилар Рустам буйруғин,
Яъниким, мустабид ИАК, қуйруғин.

Бу икки кишини ҳужжат баҳона,
Илтифот қилдилар унга шоҳона.

Текширамиз дея, олиб кетдилар,
Ёвузлар мақсадга охир етдилар.

У ёқда турарди маскалар кийган,
Тўрт бешта баҳайбат, русми ё арман.

Улар ушладилар бу икки жонни,
Хурсанд қилиб ИАК деган, шайтонни.

Қўлларин кишанлаб, олиб кетдилар,
Йўловчилар йўлда қолиб кетдилар.

Бир соат ўтмасдан бу икки маҳбус,
Олиб келинади бир жойга маҳсус.

Бу жойни МХХ зиндони дерлар,
Бу ерда одамлар бошини ерлар.

Бу ерга келтирган одамлар кейин,
Бошқа бу хонага кирмас атайин.

Имом ажратилди, у ҳамроҳидан,
Дунё титрар эди, булар оҳидан.

Қоронғу хонада ёлғиз қўйдилар,
Унинг қалб юрагин тигсиз сўйдилар.

Унга тегмай турди, бир муддат булар,
Кутди Жомеъ аҳли энди не қилар?

Жомеъда бошланди, саросималар,
Бари беҳудадир бу ваҳималар.

Жомеъ аҳли билди, имом йўқолди,
Золим ИАК ундан қасдини олди.

Шумхабар тарқалди жумла жаҳонга,
Қалбларда имонлар, тушди туғёнга.

Халойиқ довдираб излаб бошлади,
Ҳамма бир бирига, сўзлаб бошлади.

Нима қилишини билмас оломон,
Йўл бошловчи одам кўринмас ҳамон.

Имомнинг ноиби Абдуғафур ҳам,
Қўрқандан довдираб қолганди, шу дам.

Ҳукумат кучлари жанга шай эди,
ИАКнинг ичгани, шароб май эди.

У қаттиқ қўрқарди, халқ исёнидан,
Айрилиб қолишдан ширин жонидан.

Барча визирлару казо казолар,
Байрам куни тутган эди азолар.

Уларга татимай қолдику байрам,
Энди не бўлиши, аниқмас мубҳам.

Тезда тугатишди байрам тўйини,
Қўрқув эгаллаган ИАК ўйини.

У энди кутарди, ҳар куни хабар,
Бу хабар у учун эди, мўътабар.

Андижонда нима бўляпди экан,
Жомеъ аҳли нима қияпди экан?.

Унга етказилар хабар ҳар соат,
Барча мулозимлар қилар итоат.

Бу буюк имомни севган одамлар,
Энди қўяр экан, қандай қадамлар?!

Токи улар кетмас эканлар тинчиб,
Бу имомни бўлмас эди, «тинчитиб.»

Уни йўқ қилишга, қўрқиб турарди,
«Керак бўлса, чиқар» деб, дўк урарди.

Имом ертўлада, ёлғиз хонада,
Бу жой унинг учун, бир кошонада.

Тинмай қуръон ўқиб, қилар қироат,
Бу иш эди, доим у учун одат.

Уни ҳеч ким сўроқ, савол қилмасди,
Нега қамашганин биров билмасди.

ИАКнинг мақсади, ёвузлик эди,
Буни Иноятдан бошқа билмасди.

«Агар тинчиб кетса, аҳли Андижон,
Бу одамни тезда, йўқ қилгил, шу он!

Агар бошласалар улар исёни,
Бостиргин, майлида тўксангда қонни.

Агар зарур бўлса, билгил мабодо,
Борган сари жанжал бўлса зиёда.

Имомни уйига қайтариб юбор,
Тинчликни сақлашлик бўлсин устувор!»

Рустам бу гапларни, эшитар эди,
ИАКни юпатиб, қиламан деди.

Жомеъ аҳли эса, парокандадир,
Билмаслар айб сенда, ёки мендадир?!

Жумага тўпланди минг минг оломон,
Ҳамма ниманидир, кутарди ҳайрон.

Мулла Абдуғафур қилди маъруза,
Маърузаси қисқа бўлганди жуда.

Деди, бизлар бориб, ариза ёздик,
Буни эшитиб биз, ақлдан оздик.

Нима дейди, қаранг Абдуғафурни,
Наҳот кимлигини билмас кофирни?!

Милиция ваъда берибди қаранг,
Йўқолган имомни излармиш аранг.

Имомни акаси Абдуғани ҳам,
Ярим соат нутқ қилди, ўша дам.

Униям гаплари ушбу мавзуда,
Буларни эшитиш қизиқдир жуда.

Ҳаммаси айтяпди, милициямиз,
Бизга ваъда берди, деди, топамиз!

ИАК ўғирлаган эди, имомни,
Ментлар алдар эди, бу издиҳомни.

Кимдир бақирарди, Аллоху Акбар,
Ким дерди, бақирма, етмасин зарар.

Қайғуга ботганди Жомеъни қавми,
Лайлга айланди, уларнинг явми.

Ким нима қилишни билмай турарди,
Бошчисиз оломон изғиб юрарди.

Кимдир деди, кетдик ҳоким олдиға,
Кимдир айтди, энди кечга қолдиға.

Хуллас калом шундай тугади жума,
Менга, «нега бундай қилдинглар» дема!

Шов шувлар бир ҳафта ўтгач босилди,
Одамлар савдога, ишга шошилди.

ИАК кутган исён, бермай қолди рўй,
Хурсанд бўлиб деди, энди қўйни сўй.

Рустам Иноятни қилди зиёфат,
Деди ёмон экансан, сан касофат.

Сенга мени жуда, ҳурматим ошди,
Энди ишни пишир, душман ҳам қочди.

Рустам гарчи сенинг жаллодларинг кўп,
Бу ишга ҳаммаси ярамайди хўп.

Буни қилган одам, бўлсинда довдир,
Бу ишни бажаргач, уни ҳам ўлдир.

Шундай келишдилар, бу икки шайтон,
Ноҳақ ноқонуний тўкишликка қон.

Иноят боплайман ўзим деб кетди,
ИАК хурсанд бўлди, мақсадга етди.

Ботилнинг доимо ишлари ботил,
Олиб келинди тез, иккита қотил.

Улар русийзабон жиноятчилар,
Ўлим ҳукмин олган хиёнатчилар.

Улар кириб қатл қилди имомни,
Ноҳақдан тўкдилар, беҳуда қонни.

Қатл қилди, унинг ҳамроҳини ҳам,
Бу жиноят ошкор бўлмасин ҳечам.

Ўликлар жасадин олиб кетдилар,
Номаълум бир ерга кўмиб келдилар.

Кейин бир ҳафтача, бу икки нокас,
Героинни ҳидлаб бўлдилар сармаст.

Кейин, бу иккови овқат дедилар,
Берилган нарсани барин едилар.

Шу билан уйқудан турмади бошқа,
Заҳар солинганди ейилган ошқа.

Жиноят изини яширди булар,
Аллоҳнинг каломин тан олмас улар.

Силлиққина қилиб бажаргач ишни,
Кўтарди ИАКдан катта ташвишни.

ИАК бўлди ундан доим миннатдор,
Иноятлов топди ҳурмат эътибор.

Жомеъ аҳли эса, тарқалиб кетди,
Қамалиш навбати уларга етди.

Уларнинг қанчаси қамалди кейин,
Қанчаси тарк этди, юртни атайин.

Қанчаси жомеъга келмайин қўйди,
Қанчаси жойидан жилмайин қўйди.

Кейинроқ умуман ёпилди масжид,
Шу билан ҳаммаси бўлдику жим жит.

Фақат битта гуруҳ ёшлар бор эди,
Уларнинг кўзига дунё тор эди.

Уларнинг мақсади қасос олишдир,
ИАКнинг кўнглига қўрқув солишдир.

Омади келмади лекин уларни,
Ўз жойида баён этдим буларни.

Уларнинг алами ичида қолди,
ИАК улардан ҳам қасосин олди.

Генерал бўлди сўнг Рустам Иноят,
Чунки, қилган эди, улкан жиноят!

6.

ИАК деган малъун, бир каззоб эди,
Иши дин аҳлига, изтироб эди.

Тоҳирдан аламин ололмаганди,
Уни ҳеч турмага сололмаганди.

У қочиб кетишга улгуриб қолди,
ИАК бошқалардан ўчини олди.

Тоҳир макон тутди Афғонистонда,
Дўк уриб турарди, у онда сонда.

Қочоқ мусулмонлар бориб олдиға,
Дерлар: ундан ҳам балога қолдиға.

Мазҳабпараст мутаассиб эди у,
Мазҳабга ҳамма кириш шарт деди у.

Суннат аҳлига кўп берди азоблар,
Бу ҳақда ёзилган кўплаб китоблар.

Тоҳир бир жоҳили мураккаб эди,
Мусулмонлар унга бир маркаб эди.

Амирлик даъвоси тушган дилига,
Гапирар не келса, энди тилига.

Мавороуннаҳр Амири мен дер,
Ўзича гўёки диннинг ғамин ер.

Кўп аҳмоқлик қилди, то ўлгунгача,
Катта хатоларга қўл урди неча.

То уйига бомба тушгунча Тохир,
Беҳад фитналарни қилдику зоҳир.

ИАК эса, ундан қўркиб яшади,
Бор кучини унга қарши ташлади.

Душман бўлди ИАК билан Тохирвой,
Орада мўминлар аҳволига вой.

ИАК йўқ қиларди, уламоларни,
Одамлар эргашган ҳукамоларни.

Унинг қалбига бир қўрқув тушганди,
Ақли ҳуши эса, бошдан учганди.

Динга қарши кураш қилди беомон,
Бўлди мусулмонлар аҳволи ёмон.

Тохирнинг фитнаси оламга татир,
Бу айтганим хамир учидан патир.

ИАКнинг фитнаси, ундан ёмондир,
Шундай бир фитнага тўла замондир.

Урушлар авж олди, Афғонистонда,
Дунё эътибори ҳам Толибонда.

Ҳаммаси жим туриб, кузатар эди,
Альянсга ёрдамин узатар эди.

Шайхни йўқ қилсада, барибир ИАК,
Қалби хотиржамлик топмади мутлақ.

Бу шундай бўлиши бегумон эди,
Бу нарса биз учун, хўп аён эди.

Тинчлик йўқ эдида, руслар томонда,
Кавказ бўлгасида, Чеченистонда.

У томонда жанглар борарди тинмай,
ИАК кузатарди доим эринмай.

У амр қилганди мулозимларга,
Ҳар нарсага ҳозир нозирларга.

Кимки, борган бўлса Афғонистонга,
Ёки, Россияга, Чеченистонга.

Ушласанглар отиб ўлдилинг, тамом,
Бундайларга энди яшашлик ҳаром!

ИАК қўрқар эди, мусулмонлардан,
Мужоҳид, серсоқол, шер ўғлонлардан.

Ўзику бир номард, хезалак эди,
Хуш кўргани ароғу газак эди.

Шайхнинг йўқолгани бўлсада аён,
Бу учун бўлмади, ҳеч қандай исён.

Бу улкан жиноят учун ИАКдан,
Шайхни ўлдиргани учун ноҳаддан.

Ҳеч кимса дунёда савол сўрмади,
Уни ким йўқ қилди, биров кўрмади.

Бу иш силлиққина битди, гўёки,
Баъзида гапириб қўйилар ёки.

Кейин, Жомеъ аҳли пешвосиз қолди,
Улар аламини намоздан олди.

Бор эди бир гуруҳ, мардлар, рижоллар,
Уларга таъсирин ўтказмас чоллар.

Улар қасд олишни ўйлашар эди,
Доим шу мавзуда сўзлашар эди.

Улар кўп норози бўлди тузумдан,
Имом менга афзал дерди, ўзимдан.

Улар пешвосига содиқлар эди,
Ҳарб илмида бари собиқлар эди.

Хуллас, ўша пайтда, улар вакили,
Хаттобнинг олдига боришган хили.

Унга баён этиб, арзи ҳолини,
Тушунтириб унга ўз аҳволини.

Қасос олишликка ёрдам сўрашган,
Хаттоб ҳам, ҳақ учун кўп йил курашган.

У ўз ёрдамини бераман деган,
Мен мусулмонларни севаман деган.

Нима керак бўлса, топиб бераман,
Қўлимдан не келса, майли қиламан.

Турли йўллар билан турли асбобни,
Олиб келишганлар, қаранг шитобни.

Уларнинг мақсади олмоқлик қасос,
Қасос олиш, инсон фитратига хос.

Ноҳақ ўлдирилган ғариб олимдан,
Қасос олишмоқчи бўлди золимдан.

Кўп ўйлаб турли хил режалар қилиб,
Турли маълумотни ўрганиб, билиб.

Ўн олтинчи феврал, тўқсон тўққизда,
Тонг пайти эрталаб, соат тўққизда.

ИАК келар экан, Олий Мажлисга,
Шу куни қасд олиш, лозимдир бизга.

Деган, бир қарорга келади булар,
Шунга тайёргарлик қилишар улар.

Лекин, шу орада бўлди бир воқеъ,
Золим ИАК учун кулай дарвоқеъ.

Баҳром қори деган, йигит бор эди,
У Амир Тоҳирга хизматкор эди.

Тоҳир санар эди, ўзини амир,
Амирга ҳамма халқ бўлсин муътамир.

Қасоскор йигитлар билан учрашиб,
Турар эди, Баҳром қори гаплашиб.

Бу Баҳром Тоҳирнинг вакили эди,
Қасоскор йигитлар, Баҳромга деди.

Бизни қасдимиз бор, золим ИАКдан,
Уни ўтказамиз тезда элакдан.

Бу ишнинг муддати шу, феврал оyi,
Шу куни портлайди, золим саройи.

Афсус, Баҳром қори бир хато қилди,
Ўз жонига ўзи кўп жафо қилди.

У айтди қасоскор йигитга қараб,
Амирга итоат вожиб деган Раб.

Амир Тоҳир бундай хабари йўқдир,
Бу ишингиз унга отилган ўқдир.

Сизлар шошмай туринг, мен бориб унга,
Айтаман бирма бир, тўй қайси кунга.

Агар рухсат берса, кейин қиласиз,
Рухсати бўлмаса, бўйин сунасиз.

Бу Баҳром қорининг хатоси эди,
Ўз жонига қилган, жафоси эди.

Тоҳирни олдига боради Баҳром,
Қуръонни ёд олган, лекин иши хом.

Тоҳир унга дейди, тўхтатсин тўйни,
Рухсат йўқ, қилмасин бу каби, ўйни.

Менга итоати вожиб уларни,
Сен етказгил бориб, тез ушбуларни.

Итоат қилишни истамасалар,
Ҳаммасини ўлдир, бўйсунмаса гар.

Аҳмоқ Тоҳир берди, шундай фармонни,
Йўлга чиқди, қаранг қори қуръонни.

Афғондан Эронга ўтади қори,
Кейин Туркменистон, ундан юқори,

Туркманлар қорини қамоққа олди,
Паспорт сохталиги билиниб қолди.

Туркман қамоғида ўтирган қори,
Кўп хатолар қилди, йўқолди ори.

У туркман зобитга деди, тез бўлинг,
Менга махфий хизмат топиб келтиринг.

Унга айтадиган муҳим гапим бор,
Бу гапни мен тезроқ айтмоғим даркор.

Туркман зобитлари келди олдига,
Қори гапирди не келса оғзига.

Деди, шундай шундай, тез хабар беринг,
Ўзбек томонига буни етказинг.

Тошкентда портлайди бир бомба тезда,
ИАК Парламентга келган бир кезда.

Бу хабарни айтинг МХХларга,
Бир чорасин кўрсин, тезроқ уларга.

Амал қилиб аҳмоқ Тоҳир сўзига,
Қори бола зулм қилди ўзига.

Туркманлар етказди, ушбу хабарни,
Оддий хабар эмас, бир муътабарни.

Ўзбек МХХси етиб келишди,
Қоридаги маълумотни билишди.

Уни олиб кетиб ўзлари билан,
Ажиб алламбало сўзлари билан.

Тошкентда қамоққа тиқиб қўйишди,
Не деса, олдига тўкиб қўйишди.

Бу хабар етишди, Иноятга ҳам,
Қилмиши гуноҳу жиноятга ҳам.

У буни эшитиб, ҳовлиқиб қолди,
ИАКни олдига қараб йўл олди.

Деди, кириб унга, мухтарам жаноб,
Бу жомеъ аҳлининг, аҳволи хароб.

Энди тўрт йил ўтгач, қаранг орадан,
Қорини йўқ қилган шу можародан.

Булар сиздан қасос олмоқчи эмиш,
Тоҳирвой тўхтатиб қолмоқчи эмиш.

Тоҳирни одами ушланиб қолди,
Барча маълумотни шу тўкиб солди.

Ўйланиб ўйига етмасди ИАК,
У бундай бир нарса кутарди мутлақ.

Лекин, Жомеъ аҳли йўқолиб кетди,
Ким қаёққа кетди, ким ўлиб кетди?!

Наҳотки, орадан ўтиб шунча йил,
Қасоскорлар чиқиб қолди, энди бил.

Хўп, нима қиламиз энди буларни,
Ўйлаб кўриш керак, биз ушбуларни?.

Рустам Иноятдан эшитдим бунни,
Кўпаймоқда турли фирқа тун куни.

Уларнинг барчаси назоратдадир,
Қора рўйхатларда, фалокатдадир.

Буларни барчасин қамамоқ учун,
Бизга лозим эди, баҳона бир кун.

Бу ёқда бор яна демократлар,
Яна турли туман маслакратлар.

Ҳаммасини йиғиб териб олишга,
Бир каттароқ сабаб керак бу ишга.

Мана шу бомбаси портласа агар,
Бундан бизга асло етмайди зарар.

Кимлар ўлса ўлар, тасодифий ҳол,
Кейин биз қамаймиз, қўрқмай бемалол!

Шундай фикрларни ўйларди ИАК,
Охир бир қарорга келди бу бадбахт.

Деди, эшит сўзим Рустам Иноят,
Биз сен билан қилдик, сонсиз жиноят.

Кел яна қиламиз, бир катта ўйин,
Қамаймиз ким бизга, сунмаса бўйин!

Сен индамай тургин, ўша бомбани,
Портлатса портлатсин, ўлдирсин мани.

Мен эса, кейинроқ келиб майдонга,
Жар соламан кейин, жумла жаҳонга.

Сен кейин бошлайсан, ушлаб қамашни,
Ўргатиш шарт эмас, сенга ямашни.

Хўп, деди тиржайиб туриб Иноят,
Қилсак қилибмизда яна жиноят.

Анави қорини дамини ўчир,
Дегил: бу сирни биз, билмадик, кечир!

Шундай қилиб, фитна бошланди, эй воҳ,
Бу ёғи не бўлди, ҳаммамиз гувоҳ.

7.

Тошкентда бомбалар портлади қатор,
Бу кун воқеъаси ҳали эсда бор.

Ўн олтита одам ўлди, шу куни,
Ойнаи жаҳонда, гапирган буни.

Булар тасодифий одамлар эди,
Бу ҳам ИАК қутган, хуш дамлар эди.

Портлашни кузатиб турди, ниҳоят,
Жаллодларни тўплаб, Рустам Иноят.

Бу ишни амалга оширганларни,
Кимлар ёрдам бериб, яширганларни.

Уларнинг аммаю холаларини,
Узоқ яқин, гўдак болаларини.

Ҳаммасини ушлаб, тикди қамокқа,
Улар маҳкум эди, энди ўлмоққа.

Бу бало бўлишин билган бўлсада,
Шунча ноҳақ одам ўлган бўлсада.

Буларни олдини олишмаганди,
Булар яҳудлардан қолишмаганди.

ИАК келди, тезда портлаш жойига,
Қаранг ким тиз чўкиб турган пойига?

У деди, бизларга маълумдир булар,
Ким қилди, бу ишни, террорист улар.

Уларнинг битаси, Истанбулдадир,
Биттаси Афғонда, тоғда, чўлдадир.

Булар террористлар кўролмайдилар,
Бу мустақилликка қувонмайдилар.

ИАК билан бирга, турди ўша кун,
Рустам Инояту, Зокир Алмат чун.

Бу лавҳа йотубда турибди ҳали,
ТВдан кўрганмизм бизлар илгари.

Бу балони олди олинсин дея,
Баҳром қори сирни очди, ножўя.

Лекин, ИАК тўйни тўхтатмаганди,
Кўп қонлар ичсада, ҳеч тўймаганди.

Қорини гапларин эшитиб эй воҳ,
Ўзига қўйдилар катта айб, гуноҳ.

Қорига берилди, ўлим жазоси,
Шундай ўлим бўлди, унинг қазоси.

Баҳром қори содда, холис одамдир,
ИАК пихин ёрган, бир муттаҳамдир.

Тоҳир ҳам бу тўйни, тўхтасин деди,
Тўй бўлса ҳам, менсиз бўлмасин деди.

Унинг димоғию, кибру ҳавоси,
Шухратпарастликка бўлган шайдоси.

Бу тўйни бузишга сабаб бўлганди,
Баҳром қори у деб, ноҳақ ўлганди.

Тоҳир ўзи билмай қилдида араз,
Бундай фойдаланди, бу ИАК, мараз.

Бу катта бир фитна бўлди оламда,
Даҳшатлар рўй берди, ҳар бир қадамда.

Қама қамаларни бошлашди бирдан,
Бир юз эллик тўққиз модда қўйилган.

Ҳар бир вилоятда, ҳар бир шаҳарда,
Кечаси тунлару, эрта наҳорда.

Диндорлар ҳибсга олинди бир бир,
Бу нарсалар эмас, аслида бир сир.

Оммавий қамалди минг минглаб одам,
Ҳамма ёқ тўполон, ур йиқ, ўшал дам.

Ҳизбутлар қамалди, ваҳҳобийлар ҳам,
Нурчилар қамалди, куф суфчилар ҳам.

Демократлару, журналистларни,
Ҳуқуқбонларнию яна кимларни.

Орасида қанча ўғри казоблар,
Ҳаммасига келди сонсиз азоблар.

Ҳеч битта шаҳару, ҳеч битта қишлоқ,
Қамалмаган одам қолмади бироқ.

Бу қама қамалар, яқин тарихдир,
Бу гапларим ёлғон эмас, саҳиҳдир.

Турмаларда бўлди, тазйиқ, қатағон,
Намозу рўзани маън қилди, шу он.

Мамлакатда бошлаб, бу қатли омни,
ИАК бир кўрқитиб қўйди, авомни.

Расмий муллалар ҳам бу қатағонда,
Иштирок этишди не бор имконда.

Улар айтиб берди, кимлар ваҳҳобий,
Кимлар ҳизбут, ҳанафий, ким эса шофий?!

Улар мўминларга қилди хиёнат,
Уларда йўқ эди, дину диёнат.

Бу ишлар бошида турди ниҳоят,
Шу биз билган эски, Рустам Иноят!

Қатағон авжига чиққан замонда,
Тоҳир пайдо бўлди, Қирғизистонда.

Унинг гуруҳига мансуб қўшинлар,
Дастидан озорлар кўрди қўшнилар.

Улар тоғлар ошиб, келишган эди,
Ўзбекистонга йўл беринглар деди.

Улар жойлашганди келиб Боткенда,
ИАКнинг уйқуси қочди Тошкентда.

Уларга келиб, қилди пўписаю дўқ,
Жанг учун етарли куч қудрати йўқ.

ИАК ва қирғизлар бўлди беором,
Қўрқоқларнинг бўлди, ороми харом.

Жазавага тушди нобакор ИАК,
Зулмни авжига чиқарди мутлақ!

Кимки кўлга тушса, жиҳодчи дея,
Ўлим жазосини беришди нега?

Чунки, қаттиқ кўрқар эди, улардан,
Турли фитна фасод, чиқди шулардан.

Жума Намангоний эди, қўмондон,
Ундан ҳайиқарди бу Тоҳир нодон.

Боткен гуруҳига раҳбар эди у,
Тоҳирвой Қобулда қиларди орзу.

Бу фитна туфайли кўп мусулмонлар,
Турмаларда ноҳақ топширди жонлар.

Мен билган таниган, қанча одамлар,
Отиб ўлдирилди шу машъум дамлар.

Тоҳир фитнасидан фойда бўлмади,
Ҳамма одам ўлди, лек у ўлмади.

Тўрт беш японларни олдилар асир,
Қирғизларга балким қилар деб, таъсир.

Уларнинг бошига уч милён доллар,
Берсин деди кейин, бу Тоҳир довдир.

Қирғизлар ноилож қолишди шунда,
Пулни олиб келди, бир киши тунда.

Дод бу Тоҳирвойни дастидан минг дод,
Японларни қилди, пул олиб озод.

Пулни олиб мақсадига етдилар,
Кейин афғон сари, қайтиб кетдилар.

ИАК эса бундан, бўлиб дарғазаб,
Даҳшатли турқиға бўлмасди қараб.

ИАКнинг қатағон сиёсатини,
Ўз халқиға ноҳақ раёсатини.

Оқлаб берди, ўша Тоҳир фитнаси,
Қанчалик даҳшатлик, у кунлар саси.

Дунёдаги барча давлат раҳбари,
ИАКни мустабид деган, илгари.

Энди унга қарши гапиролмасди,
Тоҳирнинг ишини оқлай олмасди.

Ўзи англамаган ҳолида Тоҳир,
ИАКга кўп ёрдам бергани зоҳир!

Зулмлар кўп бўлди, ростдир бу сўзим,
У кунларни кўрган, билган мен ўзим.

Зулмлар ҳаддидан ошарди тинмай,
Ким қолди у кунлар, букилмай, синмай?!

Бу билан кўргулик бўлмади тамом,
Қатағонлар ҳали, кўп этди давом.

8.

Динга қарши кураш бошлаган ИАК,
Хотиржам бўлишни ўйларди мутлак.

Диннинг душманлари бахти қародир,
Дунё охиратда юзи қародир.

Улар йўқотай дер, дили ғамликни,
Ҳаргиз тополмаслар хотиржамликни.

Имомни йўқ қилиб, на бўлди охир,
Турли хил фирқалар, бўлдику зоҳир.

ИАК содиқ эди, тахту курсийга,
Келсин деди, айтинг собиқ муфтийга.

Йўқ қилдим, ким бўлса ваҳҳобий ёмон,
У келиб яшайсин , энди тинч омон.

Шарти шу қўлласин, мен тутган йўлим,
Қўлламаганларни кутади ўлим.

Мени динга қарши, демасин авом,
Келиб муллагликни эттирсин давом.

Собиқ муфтий номи, дейилар Содиқ,
Яъни, мустабидга, мазҳабга содиқ.

Қайтиб келишликка у бўлди рози,
Йўқ бўлганди, кимки ундан норози.

У энди авомга уламо эди,
Ўзича шайху пир, ҳукамо эди.

Келиб хизмат қилди, у мустабидга,
Ҳақ гапни айтмоқлик, яхшидир бетга.

Мутаассибликни ривожлантирди,
Суннат йўлин эса, кирди ўлдирди.

Бу миллат ичида, у каби хоин,
У каби бир қўрқоқ, бебурд бетайин.

Махлуқни борлиги, менга маълуммас,
Бўлсада, барибир ундан зўр эмас.

Йўқ қилинган шайхни, бадном қилди у,
Унинг йўқлигини яхши билди у!

Бунинг ҳам алами бор эди, ундан,
Фарқи бор албатта, кечани кундан.

Бу доим ҳукумат хизматидадир,
Шу сабабли элнинг ҳурматидадир.

У эса, давлатга алоқаси йўқ,
Унинг ҳукуматдан мутлақ кўнгли тўқ.

У умид этмасди, мансабу амал,
Чунки, тўғри эди, қўйилган тамал.

Бу келиб хизматни бошлаган замон,
Сал хотиржам бўлди, ИАК нотавон.

У кўп одамларни қилганди қирғин,
Биларди, буларни сўрарлар бир кун.

Қўрқарди ич ичдан, агар, мабодо,
Ростдан ҳам бор бўлса, дунёда Худо.

Мабодо рост бўлса, дўзах жаҳаннам,
Кошки эди, мени туғмаса онам.

Унинг нопок қалби, қўрқувга тўлган,
Жасади соғлому лек, руҳи ўлган.

Шу сабаб муллар билан гоҳ гоҳо,
Учрашиб бошлади бу хоҳу нохо.

Руслар томонда ҳам тинчлик йўқ эди,
Масковда портлашлар жуда кўп эди.

Елсин қариб қолди, чарчади бутун,
Ўрнига келганнинг номидир Путин.

Афғонни Толибон эгаллаб олди,
Бу ҳолат ИАКни, қайғуга солди.

Бу қўрқоқ ва мажруҳ нотавон эди,
Бунинг жони жуда, ширин жон эди.

Шу онда юз берди, битта фалокат,
ИАК учун бўлди, ором ҳаловат.

АҚШдаги икки эгизак бино,
Ичи тўла доим, фаҳш ила зино.

Учоқ билан уриб вайрон қилинди,
Бундан кичик Бушни, қалби тилинди.

Шу сабаб, шарт қўйди у Толибонга,
Бин Лодинни ушлаб, бер биз томонга.

Мулла Умар бўйин сунмайман деди,
Кофирга мўминни бермайман деди,

Шу сабаб бўлдию, бу кичикна Буш,
Толибонга қарши бошлади уруш.

Бу урушда унга ҳамкор бўдилар,
Ўттиз бешта давлат, уруш қилдилар.

Бу жангда қатнашди Ўзбекистон ҳам,
Чунки, ИАК деган, эмасдир одам.

Одам суратида юрган шайтон у,
Шайтонга қул бўлган, кофир инсон у.

Афғонда бошланди омонсиз жанглар.
Сон саноксиз одам ўлди, қаранглар.

Тоҳирни гуруҳи толиблар аро,
Булар ҳам бор, қайда бўлса можаро.

Осмондан бомбалар ташлар учоқлар,
Қайга ҳам қочарди, толиб қочоқлар?!

Толибон режими қулади тезда,
Чекинишга фармон бўлди шу кезде.

Толиблар бўйсуниб келган фармонга,
Бари қочиб ўтди, Вазиристонга.

Афғонда тузилди янги ҳукумат,
АҚШ ёрдамисиз турмас бир муддат.

Толиблар курашда этдилар давом,
Бу кураш то ҳануз бўлмади тамом.

Толиблар режими қулаган бу дам,
ИАК учун бўлди, ҳақиқий байрам.

У катта балодан қутулган эди,
Лекин, ҳақиқийга тутилган эди.

Русларнинг раҳбари бўлганди Путин,
У ҳам чеченларни қилди чилпарчин.

Урушлар авж олди, икки томонда,
Руслар ғолиб бўлди, ушбу майдонда.

Бу ҳам ИАК учун хушхабар эди,
Чунки, қиёматдан беҳабар эди.

АҚШ бошлиқ ўша ўттизта давлат,
Дабдабаси улуғ, лек қуруқ савлат.

Ироқ сари қилди, кейин ҳужумни,
Катта хато қилди, лекин бу жинни.

ИАК эса Бушни қўллаб қувватлаб,
Маъруза ўқиди, урушни оқлаб.

Аслида Саддамдан ўзин фарқи йўқ,
Уни диктатор деб, урар эди дўқ.

АҚШ нинг ишлари мунофиқликдир,
Мақсад манфаатга мувофиқликдир.

Шу Буш дегани ҳам, малъун, касофат,
Ислом аҳлига кўп, келтирди офат.

Аслида ИАК ҳам, диктатор золим,
Буни англаш учун керакмас олим.

АҚШ ИАК билан дўст эди, чандон,
Уларга итоат қиларди, ҳар он.

Ўз халқининг қонин ичсада агар,
АҚШ учун ИАК бўлди, жилвагар.

Дунёга ҳокимлик қилар маккорлар,
Аллоҳ охиратда буларни хорлар.

Хуллас калом уруш жанжаллар аро,
Қўрқиб яшар доим, бу бахти қаро.

Адо бўлмасада уруш жанжаллар,
Ўзбекистон тинч эди, у маҳаллар.

Кейин пайдо бўлди, бизда бир гуруҳ,
Бу гуруҳ ИАКни, қилдику мажруҳ.

Булар қилди, ҳеч ким қилмаган ишни,
ИАКнинг бошига солди ташвишни.

Улар чиққан эди, кутмаган жойдан,
Жомеъ аҳлиданмас, зодагон, бойдан.

Уларнинг каттаси Акрам Йўлдошдир,
У киши ҳам элга, бир қайғудошдир.

Булар исён қилди, золим ИАКга,
Гарчи, куч қудрат йўқ бўлсада якка.

Буларнинг кимлигин билмаган ҳеч ким,
Булар қилган ишни, қилмаган ҳеч ким.

Буларнинг қиссаси ўз жойидадир,
Ҳар нарса вақтида, бу қоидадир!

9

Динга қарши кураш тўхтамас эди,
Бу ИАК диндорлар, бошини еди.

У ёлғиз эмасди, ушбу курашда,
Динга, мусулмонга, қарши савашда.

Бир ёнида турди, Рустам Иноят,
Бир ёнида Зокир Алмат, ниҳоят.

Бўлиб ўтган барча жиноятларга,
Дину халққа қанча хиёнатларга.

Шулар жавобгардир икки оламда,
Шундай фикр бўлсин, ҳар бир одамда.

Андижонда бўлди зулмга исён,
Шаҳарда кўчада, оқди қизил қон.

Акрам Йўлдош деган, битта муаллим,
Ўзи олган эмас, бир диний таълим.

Лекин, фикрловчи мутафаккирдир,
Диний гуруҳ дейиш, хато фикрдир.

Уларда мазҳаб йўқ, йўқ диний таълим,
Мияси фикрга тўла, лиммо лим.

Ақидасин асли, ақл, мантиқдир,
Китобу суннатдан далил манқусдир.

Улар бари оддий, ўзбек одамлар,
Тирикчилик ғами, буларни жамлар.

Уларда интизом итоат бордир,
Шунгами билмадим, омади ёрдир.

Улар очган, турли туман корхона,
Заводу фабрика, ёки, молхона.

Ҳамма ишчилари ўзларидандир,
Ҳаммаси ўзаро бир жону тандир.

Уларни мол мулки қўп бўлган нечун?,
Кеча кундуз тинмай ишлаган учун!

ИАК хуфялари кузатиб юрган,
Қўрқитиб ҳар замон, пул олиб турган.

Охири ИАКга етган, бу хабар,
Шундай бир гуруҳ бор, бор хавфу хатар.

Йўқ қил, дея ИАК беради, фармон,
МХХ ҳам ишга тушар шу замон.

Йигирма уч катта тадбиркорларни,
Қўлида каттароқ пули борларни.

Қамоққа олдилар, бир кун ичида,
Булар воқеъаси қизикдир жуда.

Булар бир жиҳодий гуруҳ эмасди,
Исломиё Халифат куринг демасди.

Булар тадбиркорлар, савдогар эди,
МХХлар асл ифвогар эди.

Хуллас, қамалишди катталар бари,
Қамалмади, кимки қочган илгари.

Уларнинг моллари талон қилинди,
Улар банкрот деб, эълон қилинди.

Минглаб одам қолди, ойликсиз, пулсиз,
Пул бўлмаса, пулдор одамга қулсиз.

Бу бир очик ойдин, адолатсизлик,
Жуда ноинсофлик, диёнатсизлик.

Одамлар норози бўлдилар жуда,
Алам эҳтирослар, эди авжида.

Шунда Суд бўлади, деган, гап бўлди,
Бинони олдиға одамлар тўлди.

Кўриб англаб туриб, ушбу ҳолатни,
Судлар ҳам тўхтатди, суд адолатни.

Шунда пайдо бўлди, исён қарори,
Жўш урди одамлар, номуси - ори.

Фалон жойда қурол бордир, оламиз,
Кейин, бошига ит кунин соламиз.

Исён қилишликка қилишди қарор,
Бу яқин тарихда рўй берди, илк бор.

Улар ҳужум қилди, қайсидир жойга,
Қуроли аслаҳа, туридан бойга.

Қуролларни олиб, нари кетишди,
Турма эшигини бузиб киришди.

Турмада бор бўлган, бор зобит зотин,
Ўлдириб, буздилар турма ҳаётин.

Барча маҳбусларни озод қилдилар,
Ғамгин кўнгилларин бир шод қилдилар.

Кечаси боришди, бир икки жойга,
Казою казолар яшар саройга.

Прокурор ментларни отишди тунда,
Бир оз қасосларин олиб у кунда.

Ҳоким биносини эгаллаб кейин,
Халойиқни чорлаб, дейишди келинг.

Бу хабар етгунча токи ИАКга,
Улар хабар берганди, ҳамма ёққа.

ИАК келди, катта армия билан,
Нимаям қиларди, шу мия билан?!

Халойиққа тўла турган бу майдон,
Тўла ўраб олди, ҳарбийлар ҳар ён.

ИАК сим қоққанди тезда Путинга,
Отиб ташла дея, дўқ урди унга.

Қўрқмагил мен сенга ёрдам бераман,
Сени АҚШ эмас, лек мен севаман!

Қўрқиб турган ИАК ўзига келди,
Отинг деган, овоз сўзига келди.

Мудофаа вазири билан Алматов,
Қуроли гуруҳлар келганди тўп тўп.

Одий оломонга, хотин халажга,
Гўдагу, ногирон, қари фалажга.

Гумбурлатиб ўқлар ёғлирди бирдан,
Фарёдлар осмонга учарди ердан.

Аёллар, болалар, қарию ёшлар,
Қий чувда йиғлашиб, кўзларин ёшлар.

Даҳшатларга тўлган ушбу майдонда,
Юзлаб одам ўлди, бирдан шу онда.

Қий чувда қоча қоч, бошланган эди,
Қочоқларга ҳам ит ташланган эди.

Хуллас калом бўлди, қиёмат қоим,
Бу кун ҳисобини, сўрар Худойим.

Етди кўп одамнинг умрин заволи,
ИАК зиммасинда барин уволи.

Одамлар қочдилар чегара томон,
Кимлар ўтиб олган, қолишди омон.

Қанчаси майибу мажруҳ бўлдилар,
Қанчаси адашган гуруҳ бўлдилар.

Қанчаси майдонда ўлиги қолди,
Қанчасин дараги номсиз йўқолди?!

Беш юзтача сақлаб қолинди жони,
Ўша омон қолган, кишилар сони.

Бундан кейин эса, ИАК дарғазаб,
Андижонни титиб ташлади қамаб.

Бу катта жиноят қонхўрлик учун,
У жазосин олмай, кетдику нечун?!

Зокир Алмат билан Рустам Иноят,
Жазо олмадилар қилиб жиноят!

То хануз сир сақлар, буни ҳукумат,
То хануз қурбонлар топмади ҳурмат.

То хануз қамоқдан, чикмади улар,
Балки, озод бўлмай, турмада ўлар?!

То хануз аниқмас бу Акрам Йўлдош,
Ҳаётми ё олиб кетдимикан бош?!

Бу жиноят учун кимлар айбдор,
То хануз адолат, топмади қарор?!

Сарой муллалари чиққанда сўзга,
Айбдор ким бўлар, Акрамдан ўзга?!

Ҳатто собиқ муфтий Муҳаммад Содик,
ИАК хизматида доимо содик.

Акрамийлар бунга айбдор деди,
Улар кўп жазога сазовор деди.

Бу одам хиёнат қилди, қавмига,
Авом халқ уни шайх дейишар нега?!

Унинг хиёнатин сон саноғи йўқ,
У манфур бир махлук, бўлсин кўнгил тўқ!

У оқлаб ўтирди, ИАК зулмини,
Аллоҳим жазосин берсинда уни.

Мухтарам Зот деди, нокас ИАКни,
Унутиб қўйганди буткул уятни.

ИАКни ёнида юрди дунёда,
Илоҳим бир жойда бўлсин уқбода!

Ундан бошқа яна қанча муллалар,
Каллага қозондек ўраб саллалар.

Улар ҳам ИАКга хизмат қилдилар,
Уни иззат билан ҳурмат қилдилар.

Илоҳо булар ҳам қиёмат куни,
Ҳисоб китоб, афсус надомат куни.

Дунёда тавбасиз яшаб ўлсинлар,
Бориб ИАК билан, бирга бўлсинлар!

Ҳақ йўлида турган одам оз бўлар,
Улар икки дунё, сарафроз бўлар.

Хоину қўрқоклар, бир пулга қиммат,
Уларда йўқ чунки, журъату ҳиммат.

Абдували қори, жони фидодир,
Унинг мададқори ёлғиз Худодир!

У тоғутга хизмат қилмаган эди,
У дунёни кўзга илмаган эди.

У етказди элга соф ҳақиқатни,
Китобу суннатни, соф шариатни.

Унинг каби инсон ушбу диёрда,
Яна борлигига қўп шубҳам борда!

Унда бор тақвою, шижоат, мардлик,
Сўзлари ҳикматли, фасоҳат, дардлик.

Чуқур маъноларин англари қуръонни,
Тенги йўқ мен учун, ушбу инсонни.

Бу одам зулмнинг қурбони бўлди,
Ёмон одамларнинг ёмони бўлди.

Уни йўқотганда аҳли Андижон,
Афсуски, у пайтда, қилмади исён!

Унинг шогирдлари истади қасос,
Хатолар қилдилар, бўлмайдин ҳассос.

Бу шайхни йўқ қилиб, мустабид золим,
Кейин топилмади, у каби, олим.

У мустабидларга хизмат қилмади,
У хиёнат, сотқинликни билмади.

У динни сотмади, ушбу дунёга,
У жонини сотди, жаннат, уқбога.

Уни йўқ қилсада, тугамади ғам,
ИАК бўлолмади ҳаргиз хотиржам.

Аламин арокдан оларди доим,
Маст ҳолида жонин олди Худойим.

Бадбахт ўлиб кетди, охир оқибат,
Жойи дўзах бўлсин, то мангу абад.

Шаҳидлар саййиди бўлсин бу кори,
Мартабаси бўлсин баланд, юқори.

Жаннатда Набилар қўшниси бўлсин,
Мангу неъмат ичра яшасин, кулсин!

ИАК мангу йиғлаб, куйсин оловда,
Қилган қилмишига лойиқ тўловда!

Қорининг ортидан фарзандлари ҳам,
Етиб бориб, бари бўлишгандир жам.

Буларнинг қиссаси кейинги бобда,
Ўқийсизлар насиб этса китобда!

10

Шундайин бевафо ёлғон дунё бу,
Эҳ кимлардан бизга, қолғон дунё бу.

Не не дабдабали, шоҳлар ўтдилар,
Не жоҳил,лар, не огоҳлар ўтдилар?!

Ҳеч кимса бўлмади, дунёга устун,
Бугун бордир, эрта йўқ бўлар, бир кун.

Охират диёри мангу диёрдир,
Унда мангу азоб ва роҳат бордир!

Унга борар одамзоднинг ҳаммаси,
Амаки тоғаси, хола, аммаси.

ИАК ҳам кетдику, охир, ноилож,
Кетмас эди агар, бўлса бир илож.

Унинг қилган зулмин поёни йўқдир,
Буни баён этиш, имкони йўқдир.

43

Бўлиб ўтди, турли фитна фасодлар,
Ўтди қанча зулм, доду фарёдлар.

Мен буларни баён этдим илгари,
Мингдан бири, баён этганим бари.

Қорини йўқ қилди, мустабид золим,
Ноҳақ ўлдирилди, бир холис олим.

Бунда биз билмаган, Ҳақ ҳикмати бор,
Шу ҳикматга қилмоқ керак, эътибор!

Қорига азалда тақдир қазодан,
Шаҳидлик битилган эди, Худодан.

Шаҳид бўлмоқ учун, бошқа йўқ имкон,
Бировнинг қўлида ўлади инсон!

Ҳақ сўз айтган учун, ўлдирилса гар,
Бундай ўлим бўлмай, азиз мўътабар.

Шаҳидлик ўлими шу бўлар, эй воҳ,
Бунга қуръон билан ҳадислар гувоҳ.

Кимгадир етишса агар шаҳодат,
Бу ўлимни билмоқ керак саодат.

Қорига шу етди, бил, иншааллоҳ,
Унинг ўлимига яратган гувоҳ!

Дунёда йўқ эди, қадри қиммати,
Яратган наздида бордир ҳурмати.

Унинг қолган эди, ягона ўғли,
Уни йўқ қилмади, бу ИАК ўғри.

У яшади доим отасин излаб,
Казо казоларни итини сизлаб.

Ўн икки йил юрди, излаб отасин,
Биров эшитмади нолаю сасин.

Умрага борганди бир йили ёзда,
Онаси ва ўғли кезди Риёзда.

Макка Мадинани ўртасида бор,
Катта йўл, сайёра юради бисёр.

Булар минган маркаб, қазою қадар,
Думаланди ўша йўлда, шу қадар.

Ҳайдовчиси қолди, соппа соғ, омон,
Учта йўловчиси берган эди, жон.

Бу учта йўловчи жасадлари соғ,
Синиб кўкармаган, йўқ эди, бир доғ.

Лекин учовлари жонсиз эдилар,
Кўрганлар ҳам бунга қойил дедилар.

Учови бир кунда, топширди жонни,
Маккадан топдилар, боқий маконни.

Асҳоблар кўмилган қабристон Бақеъ,
Ҳали бўлган эмас, бу каби воқеъ.

Илож йўқ топишлик қабр учун ер,
У жойни минг йиллик, улуг маскан дер.

Агар топилсада бирорта қабр,
Учтасини топиб бўлмас барибир.

Учтаси бир ердан топилмас эди,
Буларнинг ғамини, кимлар ҳам ерди?

Бу учов топширган пайтида жонни,
Ҳозир қилишганди учта маконни.

Бу уч қабр бари, битта ердадир,
Бу учовлон бугун, шу қабрдадир.

Бундан хабар топган қанча оломон,
Воқеъани кўриб қолишди ҳайрон!

Бу учов ўлгандир, бир пасда, шундоғ,
Лекин, жасадлари эди, соппа соғ.

Ҳайдовчига эса, бало урмади,
Чунки, булар турган сафда турмади.

Топилди буларга, учта қабр ҳам,
Бундай имкон асли, бўлар жуда кам.

Бу учов қорининг оиласидир.
Ўғли, невараси ва бевасидир!

Менга дейди, менинг акли шуурим,
Ҳайрон бўлса бўлсин, бунга аҳли Рум.

Сен нимага ҳайрон қолишинг керак,
Сен ваъда ҳақлигин билишинг керак?!

Отаси жаннатда неъмат еганда,
Аҳли оилам ҳам, келсин деганда.

Қори ҳурмати бор, Аллоҳ олдида,
Барча нарсаларга гувоҳ олдида.

Қилмоқ учун балки, қори руҳин шод,
Этар шунча тортган, зулму истибдод.

Аҳлини етказди унга Худойим,
Маркаб сабаб жон бердилар, мулойим.

Ажабмас руҳлари энди хотиржам,
Дадалари билан бўлган бўлса жам.

То қиёматгача бу давом этар,
Қиёматда Аллоҳ издиҳом этар.

Кейин кирар улар, қайта жаннатга,
Адо бўлмайдиган мангу неъматга.

Булар бари Аллоҳ ваъдасидандир,
Қуръон оятлари жумласидандир.

Мен шубҳа қилмайман, Ҳақ каломига,
Жаннат аҳлига хос, сўз саломига.

Буларга етарлик, қуръонда далил,
Ҳақ сўз нозил этган, Жаббору Жалил!

ИАК малъун бўлиб ўлди, оқибат,
Дўзах ичра бўлсин, жойи то абад!

Қабрида ўт ичра, қийналсин жони,
Чунки, йўқ эдику, унинг имони.

Қиёматда юзи қаро бўлсин у,
Мангу ҳасрат чекиб, адо бўлсин у.

Жаҳаннамда куйсин абадий жони,
Йўқ эди, охират кунга имони.

Аллоҳнинг динига душман эди у,
Ҳаққа кибр қилган, манман эди у.

Шу билан тугади, имом қиссаси,
Ўқиганга етсин ибрат ҳиссаси.

Имомнинг ортидан қолган қизлари,
Йўқолиб кетмаган босган излари.

Ундан қолди бизга, улкан омонат,
Юзлаб маърузалар, ибрат, матонат.

Бу дарслар хизматда ҳалиям тамом,
Ҳали эшитмоқда буларни авом.

У тарихда қолди, мард имом бўлиб,
Кимлар учун ёмон ва бадном бўлиб.

Унинг кимлигин билмас бу миллат,
Буюк инсонларни билмаслик иллат.

Уни таниганлар гар бугун оздир,
Чунки, ҳали ботил дасти дароздир.

Бу миллат ичида, бундай одам йўқ,
Бу сўзимга бўлсин, сенинг кўнглинг тўқ!

Шундай буюк зотдан, айрилди миллат,
Бу миллатнинг қадри, бир пулга қиммат.

Лойиқ иззат ҳурмат топмади олим,
Унга ноҳақ зулм айлади золим.

Дунёнинг охири шундай барбоддир,
Нодон бўлар, кимдир у билан шоддир!

Ўткинчи дунёга сотманг имонни,
Мангу азобга дуч этманг, бу жонни.

Дунёда адолат бўлмас барқарор,
Шу учун охират бор, қиёмат бор!

Шу ерда бу сўзни қиламан тамом,
Қиссамиз тугади, хулласи калом!

.....

Хотима:

Қаранглар бу шундай бевафо дунё,
Бу дунё чин эмас, аслида рўё.

Шу ўтган яқин бир чорак асрда,
Золим ҳукмронлик қилди қасрда.

Нелар бўлиб ўтди, шу йиллар аро,
Қанча шовқин сурон қанча можаро?!

Қандай синов келди мусулмонларга?
Ким жавоб беради бу қурбонларга?!

Кимлар динни сотди манфур дунё деб,
Кимлар собит турди шудир тақво деб!

Манаман деган кўп шахслар илгари,
Қаро ер қаъридан жой олди бари.

Қолмади на шайхи на мулла олим,
Зўравон амалдор ва шоҳи золим.

Динини дунёга сотганлар кетди,
Андижонда халқни отганлар кетди.

Миллиардлаб долларни ўғирлаганлар,
Замонни зайлига тўғирлаганлар.

Кимлар сотган эди дунёда танни,
Кимлар сотиб кетди буюк ватанни?!

Кимга торлик қилди қасру саройлар,
Кимга хизмат қилди юлдузлар ойлар?!

Қанча мансбдорлар қанча мулозим,
Одам кўриб ибрат олмоғи лозим.

Мен кўрган, таниган, эшитган билган,
Дунёда казою казолик қилган.

Бари бир бир ўтди, чорак асрда,
Мангу қололмади ҳеч ким қасрда.

Бир айланиб келди фалакнинг тоқи,
Аёқи бош бўлди, боши аёқи.

Нелар бўлиб ўтди, қанча хиёнат,
Кимда бор кимда йўқ, дину диёнат?!

Кимлар нимани деб, югуриб елди,
Ҳаммаси охирги манзилга келди.

Бир ғаройиб бўлди бизга имтихон,
Менинг бу сўзимда ёлғон йўқ ишон!

Кимлар қамалдилар қилмайин гуноҳ,
Яратган Зот Ўзи барига гувоҳ.

Адо бўлмай кетди, жанжал урушлар,
Кетди шайхман деган, кўп динфурушлар.

Кимлар дунё дея адо бўлдилар?,
Кимлар ҳақ йўлида фидо бўлдилар?!

Ҳақни гапирганлар топширдилар жон,
Қўрқоқ хоинлар ҳам қолмади омон.

Элда бошланганда бу қатли омлар,
Қандай йўл тутдилар мулла имомлар?!

Ким сотди динини молу дунёга,
Кимлар туғён қилди кодир Худога?!

Кимлар мадҳиялар куйлаб бошлади?,
Ким маддоҳ бўлишни ўйлаб бошлади?!

Кимлар турмаларда сарсон саргардон,
Кимлар у ерларда топширдилар жон?!

Ҳаммаси олдилар қабристондан жой,
Қабрда фарқ этмас, бой ила гадой.

Қуртларга ем бўлди, не не жасадлар,
Тугаб битди барча ҳою ҳаваслар.

Тугади дабдаба, кибру ҳаволар,
Қабр барчасини бир бир даволар.

Дунёга ҳукмини ўтказганлар йўқ,
Элга ҳақиқатни етказганлар йўқ.

Кетди бари ўтиб, яхшию ёмон,
Ажал чангалидан қолмади омон.

Охират диёри мангу диёрдир,
Унда мангу азоб, саодат бордир.

Ҳисоб китоб бўлар Аллоҳ олдида,
Барча нарсаларга гувоҳ олдида.

Ким нималар қилиб топширдилар жон,
Бирма бир ҳисобот беради ишон!

Ана шунда бўлар ажиб тамоша,
Не савдолар тушар ҳали бу боша?!

Энди бўлар кимга битмас муаммо?,
Кимдир муаммодан холидир аммо?!

Дунёда хор бўлган шуҳадоларни,
Ғарибу ғурабо ва гадоларни.

Мазлумлар додини сўрайди Аллоҳ,
Ишонинг бу сўзлар ҳақиқат валлоҳ!

Ана шунда бўлар ҳақиқий хорлик,
Кенг олам қилади кимгадир торлик.

Ана энди даври замон ўзгармас,
Сабаби у дунё имтихон эрмас.

Кимки қилган бўлса умрини завол,
У нажот топмоғи кўп амри маҳол.

Кимгадир жаннатда шону шарафлар,
Кимгадир аталган дўзах тарафлар?!

Беш кунлик дунёга алданганларни,
Дунёда онамас ит эмганларни.

Золиму зўравон, маддоху, қўрқок,
Аҳволи не бўлар ўша кунда боқ!

Уларнинг юзлари қаро бўлажак,
Бизни кутмоқдадир шундай келажак!

Булар бари менинг каломим эмас,
Шоирликдан келган илҳомим эмас.

Бу хабарлар асли Тангри сўзидир,
Бу гапларни айтган Аллоҳ Ўзидир!

Мана шундай ўтиб кетади дунё,
Кимга бир, кимгадир ярим кун гўё.

Кейин эса мангу надомат бўлар,
Чунки, шунинг учун қиёмат бўлар.

Арзимас бу дунё сотмоққа имон,
Арзимас дунё деб, фидо қилиш жон!

Ҳаммаси ўткинчи, тезда ўтади,
Тез кунда ажалнинг вақти етади.

Арзимас бу дунё бермоққа жонни,
Фидо этишликка у деб, имонни.

Чунки, бақоси йўқ, хою ҳаваслар,
Уни мангу билар баъзи нокаслар.

Уни деб, охират уйин сотади,
Уни деб, бегуноҳ жонни отади.

Уни деб қилади, динга хиёнат,
Уни деб йўқ бўлур, дину диёнат.

Шу чорак асрда кўрдикку барин,
Казо казоларнинг турган минбарин.

Сохта ёлғон бўлди, бир оз ҳукмрон,
Бу ёлғон устида ўтирди шайтон.

Ким унга эргашди имон қолмади,
Тавба қилишга ҳам имкон қолмади.

Ҳаммаси қаро ер сари кетдилар,
Азал битиб қўйган ерга етдилар.

Даврнинг бунча тез ўтишин кўриб,
Ҳайратда турибман бугун ўй суриб.

Энди бошланмоқда ўзга бир замон,
Ўзга бир муаммо, ўзга имтихон.

Бир босқич тугади, демак биз учун,
Демак, янгисини кўрамыз бугун.

Бизга мадад бергил, Парвардигоро,
Қолмайлик аросат ичра йўл аро.

Ўтган кимсалардан бизга ибрат бер,
Тўғри йўлга йўллаб, кейин нусрат бер!

Саломат сақлагил имонимизни,
Йўқотиб қўймайлик виждонимизни.

Беш кунлик ўткинчи мансабу мол деб,
Ёки, шум нафсимиз, аҳли аёл деб.

Ё маддоҳлик қилиб, ё бўлиб қўрқоқ,
Пароканда бўлдик, сафимиз тарқоқ.

Бўлмаса бу дунё обод, бўлмасин,
Охират диёри барбод бўлмасин!

Ўзурунга имон билан борайлик,
Мангу жаннатингда мангу қолайлик.

Токи тугагунча ўткинчи дунё,
Бизни раҳматингдан қилма мосиво.

Сенга илтижолар қилади Саҳвий,
Ўзинг қабул этгил энди ё, Раббий!

Саҳвий

15.08.2019

